

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: D. 17. JULI 1847

Citation: Aarestrup, Emil: "D. 17. JULI 1847", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare03val-shoot-workid79229.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

D. 17. JULI 1847

*

I

Natur, din Sundhedskilde
Har ammet Konsten stor;
Al Videnskab og Snille
Kom fra den dunkle Jord.
Dig skyldes alle Kræfter,
Du gav os Lov og Skik -
Hvad Under, Manden hefter
Paa Dig sit Forskerblik!

II

Hvad Under, om han gjerne
Din Tanke vil forstaae,
Dybsindig som en Stjerne
Paa Nattehimmels Blaa!
Sit Mod, sin Kraft han samler -
Skjøndt ved din Storhed ør -
Med dristig Haand han famler,
Gudinde! i dit Slør.

III

Han blotter Marmorarmen,
Han leger med dit Haar,
Han føler under Barmen
Hvordan dit Hierte slaaer;
Fortro ham blot dit Indre,
Din Tankes høie Flugt!
Lad Stjerneøiet tindre
Forstaaeligt, som smukt!

IV

En sagte Hvidsken lyder
Fra dine Læber da:
Det Ord, din Taushed bryder.
Er skjønt, som Brudens Ja -
Vi lægge tæt vort Øre,
Tæt ved dit fulde Bryst,
For Ordet ret at høre:
Frihed! saa lød din Røst.

V

Det Ord, som Bølgeskummet.
Det gaaer fra Kyst til Kyst,
Og stort, som Verdensrummet,
Det fylder Mandens Bryst.
Af Alt, hvad vi har lyttet.
Alt, hvad der bragtes ud:
Frihed! det var Udbyttet -
Frihed, Naturens Bud!

VI

Det klinger som en Gaade,
At evigt gruble paa!
Dog skulle vi den raade
Og løse vel forstaae.
Det straaler fra det Dunkle,
Fra Nattens Moderhjem -
Frihedens Dag vil funkle
Og bryde herligt frem!